

lana, seda, / molta moneda: / tot *exagui* / a canbihi / segurament; / cortesament / prengui comiat, / ben cavalcant / --- / entre Gascunya / e Catalunya / passí ·ls mollons / ---» (Spill, 1839): a desgrat de la grafia amb *a* (que no em consta si és la dels mss. o de les velles eds de l'obra), s'acosta més a una interpretació raonable Morel-Fatio, entenent «je me défís», que Chabàs, en suggerir que es tracti d'una variant d'EIXAUGAR/eixaguar «sacar las aguas de un sitio» (EX-AQU-ARE); e(*x*)eguidor; també es digué sovint *exequir*, *exe-¹⁰quidor*, *exequible* [Belv.]

Altrament només n'han quedat formes preses del llatí eruditament. Del tema de participi d'*exsequi*, o sigui *executus*, vénen: *execució* (ll. *executio*, -onis), pròpiament 'acompliment (d'una ordre, d'una sentència)': «façat *execució* rigorosa ---» en docs. ross. de 1380 i 1393 (*InuLC*, s. v. *rigor*); «per quant a vegades és duptosa la *execució*, yo, davant la magestat del Sr. Rey --- accepte la letra o requesta»; «no us vull dir més, car no só dona que m contente de paraules, hon és duptosa la *execució* de honestat», JoMartorell (Ag. I, 226; II, 60); «quedant sempre més, en tot i per tot, per ben *executades* e irrettractables, la *execució* y exació de les penes, procehiments, detorps (-bs?) y tot lo demés que se haurà obrat ---», *Constitucions de Catalunya* (fi S XVII). «No ns hajats per tan tapats que no entengam --- que allí on es obs fet o *execucio*, sia bastant --- sola parula e ordinació», Eiximenis (*Do Comp*, *NCl*, 107), i veg supra cita del *Decam*

Executor, que antigament es va assajar de catalanitzar, un poc, en -dor: «lexà-la marmessora e *execudora* de son testament», Eiximenis (*Dotzèn*, *NCl* VI, 93); altres en catalanitzaren el sufix, atansant-lo més a *executar-executador* [Busa-N.], en fi, atenint-se al llatí, *executor* [Lacav.]; *executòria*, originalment *letra executòria* (que obligava a respectar privilegis) i de primer més aviat *executorial* [Busa-N., Lacav., però ja ant. per a Belv.]; *executoriar*; *executiu*: «no sia cruel a qui li fa renda, / ne *executiu*, car lum és del món: / clar, doncs, y no fosc sia, per la senda / qui ns porte en lo cel ---», Fc Prats, a. 1487 (*JMBover*, *BiEscrBal*. II, 160.55 7); fi S XVII, Pseudo-Boadesi (Ag. 341, 350), Belv.; *executivament*. *Executar*: «bé sabriem *executar* lo qui toca a vostra part, car lo que yo us dehia no era per pus sinó si havieu mester or o aigent o joyes ---», JoMartorell (Ag II, 85); «*executar*. *exequor*», Busa-N.; *DTò* 1647; *Const Cat*, supra; *executable* [Belv.]; *executant* [Belv.]. *Exequatur*, ll. *exsequatur* 'compleixi's', Subj. Pres. 3 de *exsequi*.

Exèques, pres del ll. *exsequiae* id., derivat de *exsequi* en el sentit de 'seguir l'enterrament' [1399], *exèques* en el *Somni* de BMetge (Riq, 330.13); antigament es deformava sovint en *obsèques*, per etim pop. (de *obssequi*): «Artemisa --- a Mausoleo marit seu, la qual après que --- li hagué celebrades solemnes *obsèques* ---» en el *Tirant* (veg. *pólvores*, *POLS*); «en lo any 1762 --- morí la --- reyna --- se féu en esta Sta Igl Cathedral la funerària ab --- pompa --- que no sé si en altres *exèques* semblants se havia fet», B. de Maldà (*Excursions*, p. 159). I cf. supra el b. ll. *exe-⁶⁰*

guis (variant de *segua*).

Obsequi [Belv.], ll. *obsèquium* 'complaença, deferença', derivat de *obsèqui* 'cedir a la voluntat d'algu condescendir'; *obsèquiós* [Belv.], *obssequiositat*; *obssequiar* [Belv.]; *obssequiador* [Lab.], -*iable*, -*ament*; un verb *obssequir* o *obseguir*, a penes mai usat, però sí el part. *obsequent* [Belv.]. «L'amor cruel, tant si *obssequia* / com si venja rancorós», Costa (*El Pou de l'Amada*, v. 15 (*IdOr* xxv, 94)).

Perseguir, del ll. *PERSĒQUĪ* id. [Llull, llavors de vegades simplement 'atacar']: plorava «Valor --- e s clamava de aquells --- qui la *persequexen* en lo món», *Blanq.* (*NCl*. II, 132 25; també I, 243.5); «la serp cuyda escapar totstems, per fer marrades, a aquell qui la *persequex*; e, per tal cant la mustela la vol alciure, ella ---» Eiximenis (*Terç*, *NCl*. II, 25.3); Aversó (*Torcmany*, 1482.43); «e *pesseguint* lo mal dit de companyó ---»; «contínuament la *peseguia*», *Decam*. IV, § 7, 267 2f., 268 14 (trad. «prontando lo Stramba ---», «dallo Stramba ristretta stava».

«Oges-nos, nostra advocada - en los grans perills que som: / dels pecats de *ne persequexen* - hages-nos remissió», *Cançó de la beneyta Verge*, 2.ª meitat S. xv (Milà i Fontanals, O. C. VI, 186); Busa-N., 1507: «*persequir* *enemics*: persequi»; *persequir una aigua* 'anar-ne recorrent el curs, traient-ne el llot, terra, sorra, pedres, herbes, troncs, arrels, brots, arbres joves, o qual-sevol mena d'embús que la faci desviar o miñar'; amb les aigües que no estan a la vista 'fer això mateix en la mina' o 'anar furgant, terra, sorra o roca endins, cercant-ne el naixement o el lloc on es perden', *Cost. Manc* (II, 97, § 368).

Perseguiment [Busa-Nebrixa, 1507], però més comunament, pres en la forma llatina, *persecució*: «qui tem la *persecució* del segle ['del món, de les forces mundanes'] --- no à perfecta caritat, qar qui à caritat no à paor for de Déu», *Hom*, 2x22; «--- de J. Crist --- con fos feyta *persecució* dels discípols ---», *VidesR* (f° 151r1, n. 30); Llull (*Blanq*, *NCl*. II, 115.6), Busa-N.; rarament *persegució* *Perseguit* *Perseguidor* subst. [Lab. 1840] i adj.: «--- Encara 'm plau parlar la llengua d'aquells savis / que ompliren l'Univers --- / Mes arrancat després per fats *perseguidors*, / ja no conec ni sent com en millors vegades / ---», Aribau (*Oda*, v. 12); *persecutor* [Belv.], *persecutori* [*DOrt*]; *perseguent*, *persiguent*; *persecutar*, *persecutador*, francesismes intolerables, si bé ja perpetrats pel Lacav.

Propseguent, rar, format com antònim de *proppassat*; *propseguint*.

Proseguir [*DTò* 1647], adaptació del ll. *prosequi* id. «e com me *prosequexs?*», *Decam*. VII, § 2, 390 40 (frase afegida per la versió catalana, sense res a l'orig. it., ed. 1961, 418.11), sembla amb el significat de 'quin profit en trec?'; i *prosecució* [Lacav.]: «en quant a la fachada de la Seu, és tosca sa obra, comensats los pedestals per la *prosecució* de dit fachada, y així se queda sens *proseguir*, qui sab quants anys, pues lo comensat casí se assimila a tot lo demés», B de Maldà (*Excursions*, p. 11).

Resseguir [Belv.], «--- els penyals --- *resseguint*-ne